

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 25 października 1996 r.

w sprawie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 27 września 1996 r. ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 2 w ust. 3 po wyrazie "zastawu" dodaje się wyraz "rejestrowego" a po wyrazie "rejestru" dodaje się wyraz "zastawów";
- 2) w art. 13 w pkt 2 wyrazy "chyba że nabywca nabył rzecz w celu pokrzywdzenia zastawnika" zastępuje się wyrazami "chyba że zastawca lub nabywca działał w celu pokrzywdzenia zastawnika";
- 3) w art. 49 po wyrazach "22 marca 1991 r." dodaje się wyraz "- Prawo";
- 4) art. 52 skreśla się;
- 5) art. 53 otrzymuje brzmienie:
"Art. 53. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r., z wyjątkiem przepisów art. 42 ust. 1 i 2 oraz art. 43, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia."

MARSZAŁEK SENATU

(-)

ADAM STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Rozpatrując ustawę o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, Senat postanowił wprowadzić do jej tekstu pięć poprawek.

Zdaniem Senatu zastaw nie powinien wygasać w sytuacji, gdy zastawca zbył, w celu pokrzywdzenia zastawnika, przedmiot zastawu rejestrowego należący do rzeczy zbywanych zwykle w zakresie działalności gospodarczej zastawcy. Ponieważ przepis art. 13 ust. 2 nie reguluje takiego przypadku, Senat wniósł poprawkę nr 2. Poprawka ta zapewni, zdaniem Senatu, lepszą ochronę zastawnika.

Przedłużając *vacatio legis* (poprawka nr 5), Senat kierował się przekonaniem, że okres 9 miesięcy może okazać się zbyt krótki do prawidłowego przygotowania rejestru zastawów a w szczególności do uruchomienia odpowiednich programów informatycznych. Termin wejścia w życie ustawy w dniu 1 stycznia 1998 roku umożliwi przy tym zaplanowanie określonych środków budżetowych niezbędnych do przygotowania i funkcjonowania rejestru z a s t a w ó w o r a z c e n t r a l n e j i n f o r m a c j i o zastawach rejestrowych.

Wobec przedłużenia *vacatio legis*, Senat uznał za niepotrzebny przepis art. 53 (poprawka nr 4) i doszedł do wniosku, iż centralna informacja o zastawach rejestrowych powinna rozpocząć działalność od dnia wejścia w życie ustawy a rejestr zastawów powinien być prowadzony od tego dnia przez każdy sąd rejonowy w mieście będącym siedzibą wojewody. Takie rozwiązanie pozwoli uniknąć prowizorycznego okresu przejściowego, w którym rejestr zastawów dla obszaru całego kraju prowadziłby jeden sąd rejonowy. To niepowodzenie na początku stosowania nowego prawa mogłoby mieć niekorzystny wpływ na całą instytucję rejestru zastawów i jej ocenę przez osoby chcące skorzystać z zastawu rejestrowego.

Pozostałe poprawki zapewnią, zdaniem Senatu, lepszą czytelność przepisów ustawy.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 25 października 1996 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru i przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 27 września 1996 r. ustawy o zmianie ustawy o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru i przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1, w art. 1a w pkt 2 po wyrazach "przeznaczona na eksport" dodaje się wyrazy "w postaci cukru lub wyrobów przetworzonych, w których udział cukru przekracza 20%,";
- 2) w art. 1 w pkt 1, w art. 1a w pkt 2 wyrazy "1 października do dnia 30 września" zastępuje się wyrazami "1 stycznia do dnia 31 grudnia";
- 3) w art. 1 w pkt 1, w art. 1a w pkt 3 w lit. a) po wyrazach "Nr 154, poz. 791" dodaje się wyrazy "oraz z 1996 r. Nr 90, poz. 405";
- 4) w art. 1 w pkt 1, w art. 1a pkt 4 otrzymuje brzmienie:
"4) plantatorzy buraka cukrowego - rolników, ich następców prawnych oraz podmioty gospodarcze, którzy w okresie 5 lat przed wykreśleniem przedsiębiorstwa państwowego z rejestru przedsiębiorstw państwowych dostarczyli do tego przedsiębiorstwa, z prowadzonych gospodarstw rolnych, co najmniej 50 ton korzeni buraka cukrowego,";

- 5) w art. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
"3) w art. 3 wyrazy "może być przeznaczona wyłącznie na eksport" zastępuje się wyrazami "stanowi kwotę C, która może być przeznaczona wyłącznie na eksport, w tym również w wyrobach przetworzonych, w których udział cukru przekracza 20%";";
- 6) w art. 1 w pkt 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:
"b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
"2. Ustalenie limitów produkcji cukru, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, następuje przez dokonanie podziału kwot A i B. Limit ustala się jako iloczyn średniego przerobu dobowego buraków i wydajności cukru z ostatnich trzech kampanii oraz liczby dni w kampanii, przy założeniu jednakowej długości kampanii prowadzonej przez wszystkich producentów, pomniejszony o przekroczenie limitu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1."";
- 7) w art. 1 w pkt 5, w art. 4a w ust. 2 wyrazy "ust. 5" zastępuje się wyrazami "w art. 4 ust. 5";
- 8) w art. 1 w pkt 7, w art. 7 ust. 1f otrzymuje brzmienie:
"1f. Wartość akcji jednoosobowych spółek Skarbu Państwa wnoszonych do Spółek Cukrowych stanowi podstawę obliczenia wartości akcji nabywanych nieodpłatnie przez osoby uprawnione.";
- 9) w art. 1 w pkt 8, w art. 8 w ust. 3 po wyrazie "Plantatorom" dodaje się wyrazy "buraka cukrowego, będącym osobami fizycznymi i ich następcom prawnym";
- 10) w art. 1 w pkt 8, w art. 8 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
"5. Plantatorzy mogą skorzystać z prawa do nabycia akcji nieodpłatnie, o ile w ciągu 6 miesięcy od otrzymania pisemnego powiadomienia o nabyciu uprawnień złożą pisemne oświadczenie

o zamiarze nabycia akcji. Niezłożenie oświadczenia w terminie powoduje utratę prawa do nieodpłatnego nabycia akcji.";

- 11) w art. 1 w pkt 9, w art. 10 w ust. 2 wyrazy "związkami zawodowymi rolników i społeczno-zawodowymi organizacjami rolników" zastępuje się wyrazami "społeczno-zawodową organizacją rolników reprezentującą plantatorów buraków cukrowych";
- 12) w art. 1 w pkt 9, w art. 10 w ust. 2 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się wyrazy "w przypadku braku uzgodnienia o wysokości ceny i wielkościach nadwyżek decyduje Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.";
- 13) w art. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:
 - "10) art. 11 otrzymuje brzmienie:

"Art. 11. Do Spółek Cukrowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, których akcje zostaną wniesione do tych Spółek, stosuje się przepisy Kodeksu handlowego oraz przepisy ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, o ile ustawa nie stanowi inaczej."."

MARSZAŁEK SENATU

(-)

ADAM STRUZIK

UZASADNIENIE

Rozpatrując ustawę o zmianie ustawy o regulacji rynku cukru i przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym, Senat uznał za niezbędne wprowadzenie do jej tekstu 19 poprawek.

Większość z nich wyraża stanowisko Senatu w sprawach merytorycznych, dotyczących istotnych regulacji prawnych w sferze produkcji i rynku cukru.

Do najważniejszych należy poprawka do art. 4 ust. 2, zmieniająca zasadę ustalania wielkości limitu produkcji cukru. Senat przyjął rozwiązanie, polegające na ustaleniu limitu, jako iloczynu średniego przerobu dobowego buraków i wydajności cukru z ostatnich trzech kampanii, przy założeniu jednakowej długości kampanii dla wszystkich producentów. Rozwiązanie to było również zaakceptowane przez pracujące nad nowelą komisje sejmowe. Senat, dostrzegając dobre i złe aspekty obu rozważanych rozstrzygnięć, wybrał zaproponowane w poprawce, jako bardziej racjonalne, nie odwołujące się bowiem do produkcji w określonym okresie czasu, zwłaszcza, że okres ten cechowały znaczne anomalie, co do urodzaju buraków.

Do równie ważkich merytorycznie należą poprawki dotyczące modyfikacji pojęcia kwoty B, określającej wielkość limitu cukru przeznaczzonego na eksport z dopłatami i kwoty C - odnoszącej się do eksportu bez dopłat.

Wprowadzając poprawkę do art. 1a pkt 2, umożliwiającą wliczenie w poczet limitu kwoty B, cukru w wyrobach przetworzonych, przeznaczonych na eksport - Senat miał na celu zwiększenie konkurencyjności eksportowanych wyrobów z dużą zawartością cukru, poprzez umożliwienie producentom zakupu tańszego, bo dotowanego cukru.

Ponadto, w celu racjonalnego wykorzystania przyznanego nam przez Międzynarodową Organizację Handlu limitu dotowanego eksportu, który określany jest w skali roku kalendarzowego a nie sezonu kampanii cukrowniczej, poprawka do art. 1a pkt 2 Senat pragnie wydłużyć okres wykorzystywania tego limitu, przedłużając go do końca grudnia następnego roku.

Zwiększeniu konkurencyjności na rynkach zagranicznych polskich wyrobów zawierających cukier, ma również służyć zmiana zaproponowana w poprawce do art. 3. Umożliwia ona producentom zakup na rynku krajowym cukru z kwoty C, tj. kwoty przeznaczonej na eksport bez dopłat.

Rozpatrując regulacje prawne wprowadzone nowelą w zakresie prawa do nieodpłatnego nabywania akcji przez pracowników i plantatorów - Senat, w poprawce do art. 8 ust. 3 uznał za zasadne ograniczenie tego prawa tylko do rolników i ich następców prawnych.

Z kręgu uprawnionych wyeliminowane więc zostały podmioty gospodarcze, prowadzące gospodarstwa rolne. Senat uważa, że przesądzenie o równym, co do ogólnej ilości akcji, prawie do nieodpłatnego nabycia akcji dla plantatorów i pracowników, przy niewspółmiernej wielkości obu tych grup, nie uzasadnia uwzględniania w puli akcji należnych rolnikom, dodatkowo jeszcze podmiotów gospodarczych. Tym bardziej, że uprawnienia tego nie przewidują przepisy ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, w innych niż cukrownie przedsiębiorstwach otoczenia rolnictwa.

Odnosząc się do trybu ustalania ceny minimalnej skupu buraka cukrowego, Senat wprowadził dwie poprawki do art. 10 ust. 2. Uważając, że bardzo trudne w praktyce będzie osiągnięcie konsensusu, co do ceny przez kilka podmiotów - uznał za najbardziej merytorycznie właściwą do uzgodnień reprezentację branżową plantatorów, ograniczając tym samym krąg podmiotów uprawnionych do współdecydowania o cenie skupu buraka. Ponadto za niezbędne uważał określenie trybu postępowania w przypadku niezgodnienia tej ceny przez uprawnione podmioty.

Wśród poprawek, o charakterze legislacyjnym Senat pragnie wskazać na poprawkę do art. 11, która jego zdaniem, eliminuje lukę prawną, zaistniałą w konsekwencji wyłączenia stosowania przepisów Działu IV rozdziału 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych. Przepisy tej systemowej ustawy powinny, zdaniem Senatu, mieć również zastosowanie w zakresie nieodpłatnego nabywania akcji przez pracowników i rolników w zakresie, który nie został uregulowany w ustawie o regulacji rynku cukru i przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym. Dotyczy to, takich regulacji, jak określenie maksymalnej wartości akcji nabywanych przez uprawnione podmioty nieodpłatnie, czy ograniczenie ilości spółek, w których plantator będzie miał prawo nieodpłatnego nabycia akcji.

Pozostałe poprawki, tj. do art. 1a pkt 3 lit.a, art. 1a pkt 4, art. 4a ust. 2, art. 7 ust. 1f, art. 8 ust. 5 mają na celu wyeliminowanie usterek legislacyjnych.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 25 października 1996 r.

w sprawie ustawy o Polskim Instytucie Spraw Międzynarodowych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 27 września 1996 r. ustawy o Polskim Instytucie Spraw Międzynarodowych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 2:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) prowadzenie badań naukowych w zakresie spraw międzynarodowych,"
 - b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

"1a) przygotowywanie analiz, ekspertyz i studiów prognostycznych z zakresu spraw międzynarodowych,"
- 2) art. 6 otrzymuje brzmienie:

"Art. 6. 1. Rada Instytutu jest organem inicjującym, opiniodawczym i doradczym w zakresie zadań Instytutu.

2. Rada Instytutu powoływana jest na cztery lata przez Ministra Spraw Zagranicznych spośród specjalistów z zakresu spraw międzynarodowych.";
- 3) w art. 7 w ust. 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy "po zasięgnięciu opinii Rady Instytutu.";

4) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

"Art. 7a. Dla realizacji celów określonych w art. 2 Instytutowi przekazuje się majątek byłego Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych.";

5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

"Art. 8. Przychodami Instytutu są w szczególności:

- 1) środki otrzymywane zgodnie z odrębnymi przepisami na zadania, o których mowa w art. 2 pkt 1,
- 2) dotacje z budżetu państwa na zadania, o których mowa w art. 2 pkt 1a - 6,
- 3) spadki i darowizny."

MARSZAŁEK SENATU

(-)

ADAM STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Senat, rozpatrując ustawę o Polskim Instytucie Spraw Międzynarodowych, dokonał w niej kilku zmian. W celu zagwarantowania zgodności przedmiotowej ustawy z odrębnymi przepisami regulującymi kwestie finansowania badań naukowych, wprowadzono poprawki do art. 2 oraz art. 8. Stało się to konieczne w konsekwencji rozszerzenia w trakcie prac sejmowych nad ustawą zadań Instytutu o prowadzenie badań naukowych.

Izba uznała, że niektóre istotne dla funkcjonowania ustawy kwestie powinny znaleźć swoje rozwiązanie w ustawie, a nie w statucie Instytutu nadawanym przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych. Dotyczy to organu Instytutu, jakim jest Rada Instytutu. Senat postanowił określić w ustawie jego kompetencje, czas trwania kadencji oraz zagwarantować, aby członkami Rady byli specjaliści z zakresu spraw międzynarodowych.

Wprowadzając do ustawy pozostałe zmiany, Senat miał na względzie zapewnienie większego udziału Rady Instytutu przy tworzeniu oddziałów zamiejscowych, jak również wyposażenia Instytutu w środki niezbędne do realizacji jego zadań.